

výše zálohy, jednak určení lhůty a celý tento příkaz jest neodporovatelný. Jde to najevo také z § 365 druhý odstavec c. ř. s., kde není zase řeči o lhůtě, ale přece i tato jest míněna, ježto se odkazuje na následky včasného nesložení zálohy podle § 332 druhý odstavec c. ř. s. I výše zálohy a osoba k jejímu složení povinná, i lhůta jsou nezbytnou součástí příkazu. Lhůta proto, že se k jejímu zameškání vážou důsledky § 332 druhý odstavec c. ř. s. (nyní v doslovu čl. III čís. 2 zákona ze dne 8. července 1930, čís. 130 sb. z. a n.), a právě tyto důsledky tanuly zákonu na mysli, když vylučoval rekurs podle § 349 druhý odstavec c. ř. s. Tím však nechtěl připustiti rekurs do ostatní části příkazu. Že předpis § 349 druhý odstavec c. ř. s. platí také pro důkaz znalecký, jest podle § 367 c. ř. s. nepochybně (sr. také rozhodnutí čís. 6317 sb. n. s.).

Čís. 10290.

Nedoplatkům výdělkové daně, nemocenského a starobního pojištění a nedoplatkům úrazových příspěvků lze přiznati výsadní pořadí jen, bylo-li předloženými doklady prokázáno nebo z pozemkové knihy, po případě ze zájemních nebo z jiných exekučních spisů zjevno, že kromě jiných jest u oněch pohledávek splněn i předpoklad, nutný pro přiznání přednostního pořadí, že prodané nemovitosti výlučně nebo převážně sloužily provozování výdělečného podniku, jenž byl podroben výdělkové dani, nemocenskému a starobnímu pokud se týče úrazovému pojištění. Nebyly-li přihlášky náležitě doloženy a nebyla-li okolnost, že prodané nemovitosti výlučně neb aspoň převážně sloužily provozování podniku, z pozemkové knihy a z exekučních spisů zjevna, nebyl soud ani povolán ani oprávněn, by o této okolnosti konal šetření, opatřoval si doklady a zjednával si vysvětlení.

Nařízení ze dne 3. května 1850, čís. 181 ř. zák. platí přes ustanovení § 216 ex. ř., byvši zachováno v platnosti čl. III. uv. zák. k ex. ř.

(Rozh. ze dne 7. listopadu 1930, R I 826/30).

Rozvrhuje nejvyšší podání za exekučně vydraženou nemovitost přikázal soud první stolice v přednostním pořadí bernímu úřadu výdělkovou daň 94 Kč 15 h a 184 Kč 26 h za rok 1928 a 1929, poplatky z převodu vlastnictví 1700 Kč, 1546 Kč a 3758 Kč 76 h; nemocenské pojišťovně v B. nemocenské a starobní pojišťovací příspěvky za léta 1926, 1927 a 1928; úrazové pojišťovně dělnické 478 Kč 48 h. Rekursní soud vyhověl rekursu knihovního věřitele potud, že přikázal bernímu úřadu převodní poplatek místo 1700 Kč jen 1.147 Kč 10 h a okresní nemocenské pojišťovně jen nemocenské a starobní pojišťovací příspěvky za rok 1928, nikoliv i za léta 1926 a 1927.

Nejvyšší soud vyhověl dovolacímu rekursu knihovního věřitele potud, že změnil napadené usnesení rekursního soudu jakož i rozvrhové usnesení prvního soudu co se týče nedoplatků výdělkové daně za rok

1928 a 1929 v částce 94 Kč 15 h a 184 Kč 26 h, nedoplatku nemocenského a starobního pojištění za rok 1928 v částce 2016 Kč a nedoplatků úrazových příspěvků za léta 1927 a 1928 v úhrnné částce 478 Kč 48 h v ten rozum, že se tyto nedoplatky z nejvyššího podání v přednostním pořadí nepřikazují; jinak co se týče nedoplatků převodních poplatků 1.147 Kč 10 h a 1.546 Kč dovolacímu rekursu knihovního věřitele (Úvěrního ústavu) nevyhověl; dovolacímu rekursu Okresní nemocenské pojišťovny nevyhověl.

D ů v o d y:

K dovolacímu rekursu Úvěrního ústavu. Dovolací rekurs Úvěrního ústavu majitelů domů v zemích československých jest, pokud napadá přednostní příkázání nedoplatků výdělkové daně, nedoplatku nemocenského a starobního pojištění a nedoplatků úrazových příspěvků, oprávněn. Aby bylo lze těmto nedoplatkům přiznati výsadní pořadí, musilo by předloženými doklady býti prokázáno nebo z pozemkové knihy po případě ze zájemních nebo jiných exekučních spisů býti zjevno (§ 210 ex. ř.), že kromě jiných jest u řečených pohledávek splněn i předpoklad, nutný pro přiznání přednostního pořadí (§ 265 (2) a) zákona ze dne 15. června 1927 čís. 76 sb. z. a n., § 173 zákona ze dne 9. října 1924 čís. 221 sb. z. a n.), že prodané nemovitosti výlučně nebo převážně sloužily provozování výdělečného podniku, který byl podroben výdělkové dani, nemocenskému a starobnímu, pokud se týče úrazovému pojištění. O této okolnosti nebyly doklady předloženy a z pozemkové knihy okolnost ta zjevna nebyla. Co se týče exekučních spisů vyplývá z odhadního protokolu, že prodané domy jsou domy obytnými, že zahrad k nim patřících jest používáno jako zahrad ovocných a že při domech, jež mají celkem 11 obytných místností, jsou jen jako místnosti vedlejší provozovna strojnické a brusičské živnosti, pak kůlna s pecí pro tavení a se sušárnou rozměrů nikoli zvlášť značných. Z tohoto popisu nikterak není zjevno a nepochybné, že prodané nemovitosti sloužily převážně, natož výlučně podniku výdělkové dani a oněm pojištěním podrobenému. Nebylo proto podkladu, pokud se týče nebyl dán předpoklad pro přiznání přednostního pořadí a bylo výsadní pořadí řečeným nedoplatkům přiznáno neprávem. Podotknouti jest, že, nebyly-li přihlášky náležitě doloženy a nebyla-li okolnost, že prodané nemovitosti výlučně nebo alespoň převážně sloužily provozování podniku, z pozemkové knihy a z exekučních spisů zjevná, nebylo na soudě, by o této okolnosti konal šetření, opatroval si doklady a zjednával si vysvětlení. K tomu soud ani povolán ani oprávněn není (srovnej rozhodnutí čís. 4504, 4933, 5206, 5962 sb. n.s. a jiná). Také nebylo na místě odkazovati dovolacího rekurenta s jeho odporem proti přednostnímu příkázání nedoplatků, opírajícím se o to, že prodané nemovitosti provozování živnosti nesloužily, na pořad práva, ježto pro exekuční soud a pro rozvrh nejvyššího podání jest rozhodný stav za rozvrhového řízení a stačilo, že podle tohoto stavu předpokladů pro přednostní příkázání nedoplatků, o něž jde, tu nebylo. Dovolacímu rekursu, co se týče oněch nedoplatků, bylo vyhověti, nedo-

platků, těm výsadní pořadí a následkem toho uspokojení z nejvyššího podání odepríti. Uvolněnou takto částku bylo přikázati na zadnější, neuspokojenou hypotekární pohledávku dovolacího rekurenta. Naproti tomu nebylo lze vyhověti dovolacímu rekursu Úvěrního ústavu majitelů domů v zemích československých, pokud odporuje tomu, že přikázány byly ve výsadním pořadí převodní poplatky 1.147 Kč 10 h a 1.546 Kč. Nelze přisvědčiti dovolacímu rekursu, že těmto převodním poplatkům přednostní pořadí podle § 216 ex. ř. nepřísluší, ježto jsou starší tři let, a neprávem tvrdí dovolací rekurent, že přetržení promlčení výsadního práva zástavního u převodních poplatků, stanovené odstavcem 14. nařízení ministerstva financí ze dne 3. května 1850, čís. 181 ř. zák., na které se napadené usnesení, přiznávajíc převodním poplatkům výsadní pořadí, odvolává, nemá místa, ježto toto nařízení nebylo prý článkem III. uv. zák. k ex. ř. zachováno v platnosti a následkem novějšího ustanovení § 216 ex. ř. pozbylo platnosti. K vyvrácení tohoto stanoviska dovolacího rekurenta stačí odkázati na plenisimární usnesení bývalého nejvyššího soudu vídeňského ze dne 11. března 1902, pres. 376/01, judikát čís. 153 (Gl. U. n. ř. 1802), v němž byla otázka platnosti nařízení ze dne 3. května 1850, čís. 181 ř. zák. řešena a v němž zevrubně dovedeno, že toto nařízení přes ustanovení § 216 ex. ř., byvši článkem III. uv. zák. k ex. ř. v platnosti zachováno, platí. Dovolacímu rekursu, co se týče převodních poplatků, nebylo lze přiznati úspěch.

K dovolacímu rekursu okresní nemocenské pojišťovny: Dovolací rekurentka napadá usnesení rekursního soudu proto, že jí nebyly v přednostním pořadí přiznány nedoplatky nemocenského a starobního pojištění za léta 1926 a 1927. Leč neprávem. Podle § 173 zákona o nemocenském, invalidním a starobním pojištění zaměstnanců ze dne 9. října 1924, čís. 221 sb. z. a n. požívá pojistné přednostního práva jako nedoplatky daní a veřejných dávek. V úvahu přicházejí předpisy o dani výdělkové (srovnej judikát čís. 150 Gl. U. n. ř. 1197, sb. n. s. čís. 7571, 8653 a jiné). Podle § 76 zákona o dani výdělkové ze dne 25. října 1896, čís. 220 ř. zák., platného do 31. prosince 1926, příslušelo výdělkové dani přednostní právo zástavní na nemovitostech, jež výlučně nebo převážně byly výdělečnému podniku věnovány a k tomu zvlášť zařízeny. Podle § 265 (2) a) zákona potom platného ze dne 15. června 1927, čís. 76 sb. z. a n. požívá daň výdělková, jak již v předu řečeno, výsadního práva zástavního na nemovitostech, jež výlučně nebo převážně slouží provozování podniku, který jest výdělkové dani podroben. Bylo shora uvedeno, že doklady o tom nebyly předloženy a že ani z pozemkové knihy a z exekučních spisů není zjevno, že prodané nemovitosti sloužily, pokud se týče byly zařízeny a věnovány výlučně nebo převážně podniku výdělkové dani a nemocenskému a starobnímu pojištění podrobenému. Následkem toto přednostní právo nedoplatkům nemocenského a starobního pojištění za léta 1926 a 1927 nepříslušelo a právem nebylo, byť i z jiných důvodů, rekursním soudem uvedeným nedoplatkům přiznáno. Dovolacímu rekursu okresní nemocenské pojišťovny vyhověti lze nebylo.